

Дзень 23 красавіка ў гісторыі мастацкай літаратуры народаў Савецкага Саюза зойме адну з самых пачэсных старонак. Сёння мы адзначаем трэцю гадавіну гістарычнай пастановы ЦК ВКП/б/ аб перабудове літаратурна-мастацкіх арганізацый.

За гэтыя тры гады кожны савецкі пісьменнік адчуў вялікую радасць творчай працы і яшчэ больш адчуў любоў, пашану і клопатлівасць, якую ён адчувае з боку шырокага кола сваіх чытачоў.

Сіла нашай літаратуры, яе бурны рост за апошніяе трохгоддзе абумоўлены агульнымі поспехамі нашага сацыялістычнага будаўніцтва, якія бліскуча былі прадэманстраваны на нядаўнім з'ездзе Саветаў.

Сіла нашай літаратуры, яе рост заключаецца ў тым, што савецкі пісьменнік стаў актыўным, непасрэдным удзельнікам стварэння сацыялістычнага грамадства, верным памочнікам вялікай камуністычнай партыі, рабочага класа і калгаснікаў. Адгэтуль -- новая сацыяльная якасць у новых творах савецкай літаратуры.

Савецкія пісьменнікі ардэнааноснай Савецкай Беларусі трэцю гадавіну пастановы ЦК ВКП/б/ ад 23 красавіка сустракаюць з вялікімі творчымі перамогамі. Новыя раманы, аповесці, паэмы, зрух у галіне стварэння буйных драматургічных твораў, мастацкай літаратуры для дзяцей, актывізацыя ў справе напісання кінцсцэнарыяў -- усё гэта сведчыць аб той здаровай творчай атмасферы, якая пануе ў пісьменніцкіх колах. Пospехі ў нас дасягнуты буйныя, але мы не дасяглі тых маштабаў, якія ад нас патрабуюцца.

Мы не павінны заспакойвацца на здабытым, а з яшчэ большым напорам, з яшчэ большай страснасцю разгортаць далейшую творчую працу. Савецкая літаратура не толькі не выканалала яшчэ сацыялістычнага рахунку сваіх чытачоў, але яна і не выкарыстала поўнасцю сваіх мажлівасцей. Шмат якія пісьменнікі пішуць менш, чым павінны былі б пісаць. Некаторыя пішуць не на поўную

сілу свайго даравання. Перад многімі пісьменнікамі востра паўстае пытанне аб агульна-культурным росце, без чаго нельга і думаць пра далейшыя поспехі ў рабоце.

Нашы поспехі заваданы дзякуючы актыўнаму ўдзелу савецкага пісьменніка ў вострай класавай барацьбе. У гэтай барацьбе пісьменнік ідэйна загартоўваецца, загартоўваецца і як майстар мастацкага слова.

Аднак мы павінны памяць, што заспакоенасць, згубленая рэвалюцыйная пільнасць ва ўмовах абвостранай класавай барацьбы, ігнараванне самакрытыкі з "яўляюцца самымі злымі ворагамі савецкага мастака. Гэтыя "злыя" якасці мастака, як і зазнайства, чванства, мяшчанскі аптымізм развівала былая беспрынцыпная групаўшчына. "Ніхто не павінен лічыцца разумным, апрача нас і сяброў нашых", насмешліва пра такіх людзей пісаў Мальер.

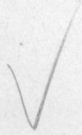
Аднак неабходна са здавальненнем прызнаць, што да трэцяй гадавіны пастановы ЦК групаўшчына пераможана амаль поўнасцю ў шырокіх колах работнікаў савецкай літаратуры.

Аздараўленне творчай атмасферы за ўсе гэтыя гады праходзіла пры штодзённай клапацівай і чулай дапамозе партыйнай арганізацыі Беларусі і яе сакратара Нікалая Фёдаравіча Гікало.

Трэцюю гадавіну пастановы ЦК мы сустракаем і з выдатнымі поспехамі ў справе разгортвання масавага літаратурнага руху. Дастаткова ўспомніць тыя шматлікія літаратурныя вечары ў гарадах і калгасах БССР, якія намі былі праведзены як творчыя справаздачы ўдзельнікаў Усесаюзнага з'езда пісьменнікаў.

Велізарным палітычным і культурным фактарам, які ўздымае наш літаратурны рух на значна вышэйшую ступень, з "яўляецца праведзены Усебеларускі паход па асваенню калгаснікамі савецкай

Мур!
 (Мур)
 (Мур)

Ca

мастацкай літаратуры.

Шлях ад "літаратуры рэвалюцый", якая культывавалася
Апп"аўскімі арганізацыямі, да пр'ўнакроўнай літаратуры пройдзе-
ны ўжо. Наперадзе--шлях яшчэ большае працы, вучобы і перамог.

Кожны член літаратурнай арганізацыі павінен так пабудаваць
сваю працу, каб грамадская карысць яго дзейнасці расцэн'валася
ў сувязі з мастацка-палітычнай вартасцю напісаных гэтым
пісьменнікам твораў.

Савецкі пісьменнік, высока трымаючы сцяг пралетарскага
інтэрнацыяналізму, павінен быць мастаком-збр'яносцам новай,
камуністычнай праўды, --праўды вялікай барацьбы за вялікае
шчасце, якое нясе працоўным партыя Леніна.

Савецкі пісьменнік павінен развіваць у сабе высокае па-
чуццё любві да народа свае сацыялістычнае Радзімы і найваст-
рэйшае пачуццё нянавісці да класавага ворага. Аб гэтым савецкі
пісьменнік павінен помніць заўсёды і заўсёды павінен быць у
баявых радах будаўнікоў сацыялізма.

1935 ліст № 21 Увопрым

С1